

עפ"ת 29760/06/14 - חסן עליאן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 29760-06-14 עליאן נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני:

בפני	כב' השופטת דבורה עטר
מערערים	חסן עליאן
נגד	
משיבים	מדינת ישראל

החלטה

1. בפני בקשה להורות על עיכוב ביצוע עונש פסילה, של 12 חודשים, אשר הוטלה על המבקש עת נגזר דינו, ביום 29.05.14 (להלן: "הפסילה" ולהלן: "גזר הדין").
 2. המבקש הורשע על פי הודייתו, בביצוע עבירה של נהיגת רכב כשרישיון הנהיגה שלו פקע למעלה משישה חודשים קודם לכן. במסגרת גזר הדין הוארך מאסר מותנה שהיה תלוי ועומד כנגד המבקש, ניתן צו של"צ וכן הוטלו הפסילה, פסילה על תנאי, קנס והתחייבות.
 3. בעקבות מתן גזר הדין והשתת הפסילה, הפקיד המבקש ביום 29.05.14, את רישיונו במזכירות בית משפט קמא.
 4. ביום 16.06.14 הגיש המבקש ערעור על גזר הדין והדין נקבע ליום 05.10.14.
- ביום 30.09.14 נדחה הדיון בערעור, לבקשת ב"כ המבקש, ליום 30.11.14.
- ביום 26.11.14 נדחה הדיון בערעור, פעם נוספת, לבקשת ב"כ המבקש, ליום 14.12.14.
- ביום 14.12.14 לא התקיים הדיון אלא נדחה על ידי בית המשפט, ליום 25.1.15, לאור העובדה כי ב"כ המשיבה חשה ברע.

ביום 17.12.14 הוגשה הבקשה שבפני.

5. אמות המידה לבחינת בקשה לעיכוב ביצוע הפסילה, הן אלה החלות בבקשה לעיכוב ביצוע עונש, בשינויים המחויבים, כמפורט בבש"פ 5699/13 מורן בן לולו קפלן נגד מדינת ישראל

כדקלמן:

"אמות המידה לבחינת בקשה לעיכוב ביצוע עונש נקבעו בבית משפט זה בע"פ 111/99א שוורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(2) 241 (2000) (להלן: הלכת שוורץ). בהתאם להלכת שוורץ, נקודת המוצא הינה כי עונש שהשיתה הערכאה הדיונית על נאשם יבוצע באופן מיידי. זאת, מפאת האינטרס הציבורי באכיפה אפקטיבית של הדין הפלילי ומטעמים של שמירה על שלום הציבור ואמון הציבור ברשויות האכיפה. עם זאת, לבית המשפט שיקול דעת באם להורות על עיכוב ביצוע העונש. בין השיקולים שעשויים להצדיק עיכוב ביצוע מנויים סיכויי הערעור, משך ריצוי העונש (אם ריצוי באופן מיידי עשוי לייתר את שמיעת הערעור), חומרת העבירות והשלכותיהן על מסוכנות הנאשם וכן שיקולים הקשורים לנסיבותיו האישיות של הנאשם.

אמות מידה אלה אמנם נקבעו לעניין בקשה לעיכוב ביצוע של עונש מאסר אך הן הוחלו, בשינויים המחויבים, גם לעניין בקשה לעיכוב ביצוע של פסילה מקבלת או החזקת רישיון נהיגה. בהקשר זה נקבע בפסיקתנו כי בבקשה מן הסוג האחרון נעה נקודת האיזון באופן משמעותי לכיוון ריצוי העונש באופן מיידי, וזאת בהתחשב בכך שהפגיעה הנגרמת לנאשם כתוצאה משלילת רישיון נהיגה קטנה בהשוואה לשלילה חירותו באמצעות עונש מאסר [ראו: ע"פ 2946/06 וייסמן נ' מדינת ישראל פסקה 3 [פורסם בנבו] (6.4.2006); עניין פרל, בפסקה 12]."

6. ובענייננו, הורשע המבקש על פי הודאתו והינו עורר על חומרת גזר הדין.

הנימוק המרכזי להגשת הבקשה בשלב זה, הינו חלוף הזמן מאז הגשת הערעור ועד למועד בו יישמע בפועל. ואולם בשים לב לכלל הנסיבות המפורטות בהקשר זה, בסעיף 4 לעיל, כמו גם לטיעוני ב"כ המשיבה בתגובתה ואף למועד הקבוע לשמיעת הערעור, לא מצאתי טעמים המצדיקים, סטייה מההלכה הנוהגת והיעתרות לבקשה.

7. אשר על כן אני מורה על דחיית הבקשה.

ניתנה היום, ז' טבת תשע"ה, 29 דצמבר 2014, בהעדר
הצדדים.